

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/165/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620201983
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5620201983.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobkyne: X. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/X, N. Y., právne zastúpená: ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom M. Pišúta 936/16, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti žalovanému: Ing. Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/X, T., právne zastúpený: Mgr. Marcel Lesňák, advokátom, so sídlom Y. XX/X, T., v konaní o určenie neexistencie záložného práva, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 11C/21/2020-342 zo dňa 5. augusta 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd určil, že záložné právo žalovaného na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v kat.úz. I., obec N. Y., okres N. Y., zapísané na LV č. XXXX Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom tak, ako boli špecifikované vo výrokovej časti rozhodnutia, neexistuje. Žalobkyni priznal vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. Uviedol, že na podklade vykonaného dokazovania považoval žalobu žalobkyne za dôvodnú, odvíjajúcu sa od premlčania záložného práva zriadeného na nehnuteľnosti žalobkyne. Premlčacia doba záložného práva plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvýkrát, čo znamená odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Uvedené právo vzniká podľa ust. § 151a OZ, ak pohľadávka nie je riadne a včas splácaná a veriteľ začne výkon záložného práva. Z výzvy L. L., a.s. zo dňa 09.08.2013 nie je zrejmé, pre nesplatenie akej splátky upozornila dlžníčku na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, napriek tomu zosplatnila úver ku dňu 04.09.2013, vychádzajúc z ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ. V zmysle týchto ustanovení mohla banka uplatniť svoje právo najneskôr na nespliatnú splátku splatnú k 10.06.2013, odkedy podľa ust. § 103 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba na uplatnenie zabezpečovanej pohľadávky, ktorá uplynula 10.06.2016. Záložné právo sa nemôže premlčať skôr ako zabezpečovaná pohľadávka. Pôvodný záložný veriteľ mohol v danom prípade prvýkrát uplatniť svoje záložné právo 04.09.2013, kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru, pričom výkon záložného práva oznámil žalobkyni listom zo dňa 18.11.2013, čiže v premlčacej dobe, ktorá by mu uplynula 04.09.2016. Pôvodný záložný veriteľ tak uplatnil svoje právo včas, avšak zo žiadneho ustanovenia OZ nevyplýva inštitút pokračovania vo výkone záložného práva, resp. zmeny v osobe záložného veriteľa po začatí výkonu záložného práva. Z uvedeného dôvodu preto musel aj žalovaný ako nadobúdateľ pohľadávky, vrátane všetkých práv s ňou spojených, oznámiť žalobkyni začatie výkonu záložného práva, a to počas plynutia premlčacej doby. Predchádzajúci právni predchodcovia

postúpením pohľadávky prakticky upustili od výkonu záložného práva. Nemožno konštatovať, že išlo o spočívanie premlčacej doby podľa ust. §112 Občianskeho zákonníka, nakoľko nebolo tvrdené a tým pádom ani preukázané, že veriteľ uplatnil právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatí konaní riadne pokračoval. Len samotné oznámenie o výkone záložného práva a jeho zápis do katastra nehnuteľností nie je riadnym pokračovaním v konaní tak, ako má na mysli ust. § 112 OZ. Zmyslom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty, aby v zákonom stanovených dobách uplatnili svoje právo a súčasne zamedziť tomu, aby osoba povinná z právneho vzťahu nebola po neprimeranej dobe nútená splniť si svoje povinnosti. V prípade, ak po začatí výkonu záložného práva dôjde k niekoľkým postúpeniam pohľadávky zabezpečenej záložným právom, nedochádza pri jednotlivých postúpeniach k predĺženiu premlčacej doby každému jednému novému záložnému veriteľovi tak, ako to vyplýva z ust. § 111 OZ. Žalovaný tak zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06.09.2017 nadobudol premlčanú pohľadávku z úveru vo výške 21 729,54 eur, ktorá bola zabezpečená už v tom čase premlčaným záložným právom k bytu žalobkyne. Pokiaľ dôjde k premlčaniu záložného práva, záložné právo ako také nemá prakticky žiaden zmysel, nie je možné pristúpiť k jeho realizácii, a preto sa podľa názoru súdu môže žalobkyňa úspešne domáhať, že záložné právo k zálohu neexistuje. Pokiaľ existujú názory, že v prípade premlčania výkonu záložného práva sa žalobca môže domáhať určenia, že výkon záložného práva je vo vzťahu k predmetnej pohľadávke premlčaný, nejde o ustálenú súdnu prax. Navyše, právne účinky určovacieho rozsudku o neexistencii záložného práva a rozsudku o určení, že výkon záložného práva je premlčaný, sú pre obidve strany sporu tie isté. Pokiaľ žalobkyňa dôvodnosť žaloby odôvodňovala i tým, že k zriadeniu záložného práva došlo podvodným spôsobom, v konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz o tom, že žalobkyňa zmluvu o zriadení záložného práva neuzatvorila, slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Netvrdila, že by došlo k fyzickému alebo psychickému nátlaku, v dôsledku čoho by bola zmluva neplatná. Sama potvrdila, že zmluvu podpísala pre vidinu prospechu. Nemožno preto podľa názoru súdu ani vysloviť, že uzatvorenie zmluvy sa prieči dobrým mravom a pokiaľ by túto i uzatvorila v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, táto skutočnosť ju podľa ust. § 49 OZ oprávňovala na odstúpenie od zmluvy, k čomu nepristúpila. Žalobkyňa má nepochybne naliehavý právny záujem na určení, nakoľko ide o záložné právo k jej jedinej nehnuteľnosti, v ktorej býva a v ktorej má hlásený pobyt. V prípade výkonu záložného práva, ktoré je premlčané, by sa v dôsledku trestnej činnosti tretej osoby žalobkyňa stala bezdomovkyňou. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 s prihliadnutím na úspech žalobkyne v spore, ktorej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Zastal názor, že záložné právo ako právo vecné sa premlčať nemôže. Ďalej sa stotožnil s názorom súdnej praxe odbornej literatúry, že premlčanie záložného práva nie je pojmovo možné, pretože sa na ňom nemá čo premlčať. Podstatou a účelom záložného práva je totiž zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa pre prípad, že jeho pohľadávka nebude riadne a včas splnená. Premlčať sa môže len právo záložného veriteľa na výkon záložného práva, t.j. možnosť s úspechom realizovať uhradzovaciu funkciu záložného práva. Záložné právo môže zaniknúť niektorým zo spôsobov zániku upravených v § 151md ods. 1 OZ, avšak napriek tomu môže byť evidované v katastri nehnuteľností. Zákon kogentne ustanovuje druhy vecných práv, ich obsah, spôsob nadobudnutia, resp. vzniku a zániku. Z toho vyplýva, že ani dôvody zániku záložného práva nemožno nad rámec zákona rozširovať, či dopĺňať a ani premlčanie záložného práva neznamená jeho zánik podľa § 151md ods. 1 OZ. Petit žaloby, resp. rozsudku na určenie neexistencie záložného práva nemá hmotnoprávnu oporu v zákone. Takýto rozsudok nemôže byť podkladom na výmaz záložného práva z príslušného registra záložných práv, nakoľko záložné právo vo svojej naturálnej podobe de iure trvá. Takému následku chýba adekvátne hmotnoprávne, ale aj procesná úprava v § 34 zák.č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v platnom znení. Mal za to, že žalobkyňa sa mohla s úspechom domáhať len určenia, že výkon záložného práva je vo vzťahu ku konkrétnym pohľadávkam premlčaný, pričom toto konkrétne označenie pohľadávky v petite žaloby, resp. rozsudku chýba. Navyše, k premlčaniu žalobkyňou tvrdeného záložného práva nedošlo, žalovaný a jeho právni predchodcovia začali výkon záložného práva a kontinuálne v ňom pokračovali, čím sa naplnila fikcia ust. § 112 OZ, pričom v ďalšom poukázal na znenie ust. § 112, § 151j ods. 1, 2 OZ. Žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadala rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť, poukázala na ust. § 100 ods. 2, § 101, § 103 OZ. Za nepochybné považovala, že premlčaniu podlieha aj záložné právo, čo vyplýva z ust. § 100 ods. 2 OZ, premlčí sa vo všeobecnej 3-ročnej

premlčacej dobe v zmysle § 101 OZ. V podrobnostiach poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.07.2009 sp.zn. 1MCdo 8/2008, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 21Cdo 2185/2009 zo dňa 21.12.2010, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 41Co/80/2019 zo dňa 20.02.2020 s tým, že vznesením námietky premlčania dovolaním sa premlčania záložného práva zo strany žalobkyne stratil žalovaný možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané. Má povahu naturálnej obligácie, jeho ďalšia existencia nemá žiaden zmysel, pretože je nezrealizovateľné, čo prvoinštančný súd správne posúdil v bode 18. rozsudku. Zastala názor, že žalobkyňa sa môže dovolať určenia neexistencie zriadeného záložného práva aj bez toho, aby bol daný niektorý zo spôsobov upravených v § 151md ods. 1 OZ, s čím sa správne vysporiadal prvoinštančný súd v bode 18. odvolaním napadnutého rozsudku. K námietke žalovaného o tom, že rozsudok prvoinštančného súdu nemôže byť podkladom pre výmaz záložného práva v príslušnom registri záložných práv, uviedla, že v prípade premlčania výkonu záložného práva je podkladom pre jeho úplný výmaz z katastra nehnuteľností právoplatný určovací rozsudok o neexistencii záložného práva k nehnuteľnosti. Bolo by v rozpore s princípom právnej istoty, ak by naďalej existoval zápis záložného práva v katastri nehnuteľností, o ktorom rozhodol prvostupňový súd, že neexistuje a ktorý má naďalej nepriaznivé následky pre žalobkyňu. V tomto smere poukazovala na dôvodovú správu k ust. § 114h OZ pripravovaného novelou OZ. Zriadenie záložného práva podvodným spôsobom uvedením žalobkyne do omylu, ktoré je navyše premlčané, nemôže požívať právnu ochranu.

4. Žalovaný po vyhlásení rozsudku 08.09.2021 postúpil pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 21.09.2009 na postupníka HAPPY COIN, spol. s r.o., so sídlom Lučivná, navrhla preto v zmysle ust. § 80 ods. 1 CSP, aby odvolací súd s prihliadnutím na súhlas obchodnej spoločnosti HAPPY COIN, spol. s r.o. so vstupom do konania rozhodol v zmysle ust. § 80 ods. 2 CSP. Zároveň požiadala, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5. Vychádzajúc z procesného návrhu žalobkyne a ust. § 80 ods. 2 CSP, odvolací súd uznesením č.k. 7Co/165/2021-390 zo dňa 12. apríla 2022 pripustil, aby na miesto pôvodného žalovaného Ing. Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., U. XXXX/X, vstúpil nový žalovaný HAPPY COIN, spol. s r.o., so sídlom 059 31 Lučivná 119, IČO: 31 699 910, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, v odd. s.r.o. vo vložke č. 2058/T.

6. Pri doručovaní uznesenia odvolací súd zistil, že obchodná spoločnosť HAPPY COIN, spol. s r.o. bola vymazaná z Obchodného registra Okresného súdu Prešov 23.11.2021 ex offa podľa § 768s ods. 2 zák.č. 513/1991 Z.z. v znení zák.č. 390/2019 Z.z..

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Primárne odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ i rozhodol uznesením sp.zn. 7Co/165/2021-390 zo dňa 12. apríla 2022 podľa § 80 ods. 2 CSP a pripustil, aby na miesto pôvodného žalovaného Ing. Y. F. vstúpil nový žalovaný HAPPY COIN, spol. s r.o., so sídlom Lučivná, stalo sa tak v čase, keď obchodná spoločnosť HAPPY COIN, spol. s r.o. bola ex offa podľa § 768s ods. 2 zák.č. 513/1991 Z.z. zák.č. 390/2019 Z.z. vymazaná (dátum výmazu 23.11.2021). Uznesenie odvolacieho súdu tak smerovalo proti neexistujúcej obchodnej spoločnosti, ktorá v čase vydania rozhodnutia nemala procesnú subjektivitu. S ohľadom na uvedené odvolací súd vyhodnotil predmetné uznesenie ako ničotné (nulitné), tzv. paakt, nakoľko tak, ako nie je možné procesne zameniť neexistujúci subjekt so subjektom existujúcim, nie je možné ani zameniť existujúci subjekt za subjekt neexistujúci. Ide o tak závažné a hrubé porušenie civilného procesu, že takémuto rozhodnutiu nemožno priznať žiadne právne účinky.

9. Odvolací súd preto ďalej pri preskúmaní veci pokračoval v konaní s pôvodným žalovaným Ing. Y. F..

10. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil. Vo väzbe na to ho ako správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

11. Urobil tak i napriek tomu, že postúpením pohľadávky na obchodnú spoločnosť HAPPY COIN, spol. s r.o. žalovaný stratil tzv. vecnú pasívnu legitimáciu v spore, a teda prestal byť nositeľom práva, neexistencie ktorého sa žalobkyňa v konaní domáha.

12. Podľa ust. § 768s ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom od 01. októbra 2020 zoznam zapísaných osôb, ktoré sa majú podľa odseku 2 vymazať z obchodného registra, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky zverejní po dobu šiestich mesiacov v Obchodnom vestníku.

13. Účelom bolo poskytnúť dotknutým osobám možnosť uplatniť námietky, že sú v zozname uvedené nedôvodne, ak toto právo dotknuté osoby využili, neboli predmetom výmazu (§ 768s ods. 4 písm. c). Spoločnosti na výmaz z Obchodného registra boli ešte v marci 2021 zverejnené v Obchodnom vestníku a na webe ministerstva spravodlivosti.

14. Z pripojeného registrového spisu Okresného súdu Prešov osoby HAPPY COIN, spol. s r.o., so sídlom 059 31 Lučivná 119, IČO: 31 699 910 odvolací súd nezistil, že by v súlade s ust. § 768t došlo k obnoveniu zápisu, resp. že by bol podaný do 31. januára 2022 návrh na obnovenie zápisu vymazanej obchodnej spoločnosti v Obchodnom registri.

15. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel záveru, že za situácie ak vlastníkom pohľadávky zabezpečenej záložným právom zriadeným k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne, je subjekt, ktorý výmazom z Obchodného registra zanikol, a teda stratil spôsobilosť na práva a povinnosti, je za takejto situácie neefektívne, aby takáto pohľadávka bola naďalej zabezpečovaná záložným právom k nehnuteľnostiam, ak niet záložného veriteľa oprávneného uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, a teda záložné právo neplní svoju zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu.

16. V preskúmvanej veci sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom vysloveným zo strany prvoinštančného súdu o tom, že záložné právo zriadené na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobkyne je premlčané. Premlčané záložné právo nie je vykonateľné vzhľadom na dovolania sa premlčania záložcom. Zrušujúci rozsudok je podkladom na výmaz záložného práva z príslušného registra záložných práv, i napriek tomu, že záložné právo vo svojej naturálnej podobe de iure trvá.

17. Odvolací súd pri pomerovaní práva žalobkyne na dosiahnutie výmazu záložného práva z registra záložných práv a práva žalovaného prihladiť na nedostatok tzv. vecnej legitimácie v spore, dospel k presvedčeniu, že právny záujem žalobkyne vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci prevažuje nad zohľadnením straty vlastníctva zabezpečovanej pohľadávky s príslušenstvom a tým spojenej neexistencie hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide na strane žalovaného.

18. Výmazom aktuálneho vlastníka postúpenej pohľadávky s príslušenstvom, zabezpečenej záložným právom z Obchodného registra, stratou jeho spôsobilosti mať práva a povinnosti a tým i procesnej spôsobilosti, nastala situácia, kedy v dôsledku právnej neexistencie subjektu oprávneného zo záložného práva, t.j. nositeľa hmotnoprávneho oprávnenia záložné právo vykonať, by žalovaná i do budúcnosti stratila akúkoľvek možnosť domáčať sa určenia neexistencie záložného práva a toto by musela trpieť i napriek právnej neexistencii oprávneného subjektu.

19. Ak potom ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, teda stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo, odvolací súd uprednostnil právo žalobkyne na dosiahnutie výmazu formálneho zápisu záložného práva, ktoré vzhľadom na vyššie popísané okolnosti neplní účel daný zákonom.

20. Vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci mal za to, že poskytnutie právnej ochrany žalobkyni prevažuje nad stratou záujmu žalovaného byť v konaní ďalej účastníkom konania a postúpením pohľadávky so všetkými právami a záväzkami na tretí subjekt dosiahnuť, aby bol v konaní nahradený týmto iným subjektom.

21. V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil. Žalobkyni ako úspešnej strane v konaní priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

22. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)